

9 000 000 Kr. til Køb af Flæsk og Svinekød, 10 000 000 Kr. til Indkøb af Sødsmælk og 1 500 000 Kr. til Indkøb af Fisk samt 10 900 000 Kr. til Uddeling af Smørrabatkort til trængende.

Medens Gyldighedsperioden for Loven af 22. December 1939 om Fordeling af Oksekød m. v. — ligesom for den forudgaaende Lov paa dette Omraade, Lov Nr. 374 af 22. December 1937 — var fastsat til 2 Aar og fulgte Kalenderaaret, har man under Hensyn til, at der fra flere Sider er blevet fremsat Ønske om, at Gyldighedsperioden for denne Lovgivning af praktiske Grunde maatte følge Kommunernes Regnskabsaar, ment at burde foreslaa, at den nye Lovs Gyldighedsperiode fastsættes saaledes, at Loven udløber med Udgangen af Finansaaret 1942—43.

Ved Fastsættelsen af Beløbene vedrørende *Oksekød, Flæsk og Svinekød, Sødsmælk og Fisk* har man taget sit Udgangspunkt i de Beløb, der i Henhold til Loven af 22. December 1939 og Loven af 17. December 1940 (ved hvilken sidste Lov Beløbene vedrørende Flæsk og Svinekød og Sødsmælk forhøjedes som Følge af den indtil da indtraadte Prisstigning paa de paagældende Levnedsmidler) har staaet til Raadighed i Aaret 1941, nemlig henholdsvis 3 500 000 Kr., 6 400 000 Kr., 7 600 000 Kr. og 1 000 000 Kr. Disse Beløb er herefter forhøjet under Hensyntagen til den i Tiden fra Oktober 1940 til Oktober 1941 stedfundne Prisstigning for hvert enkelt af de omhandlede Fødemidler. Herudover er Beløbene forholdsmæssigt forhøjet under Hensyn til, at Loven efter Forslaget skal gælde for et Aar og tre Maaneder.

For saa vidt angaar Uddelingen af *Smørrabatkort* til trængende, bemærkes, at man under Hensyn til, at Smørprisen maa antages ikke at ville undergaa væsentlige Ændringer, har foreslaaet saavel det samlede Beløb til Uddeling af Smørrabatkort som Rabatværdien af det enkelte Rabatkort (60 Øre pr. ½ kg) fastsat til samme Beløb som i den gældende Lov af 31. Marts 1941; det samlede Beløb er dog forholdsmæssigt forhøjet under Hensyn til, at Loven skal gælde for 5 Kvartaler, hvorved bemærkes, at et til Forhøjelsen svarende Beløb indvindes ved, at den for Tiden 1. April 1941—31. Marts 1942 gældende Lov paa dette Omraade foreslaas ophævet fra den 1. Januar 1942 at regne; da Kommunerne i Henhold til den gældende Lov har erholdt Tilsgagn om Refusion for hele Regnskabsaaret

1941—42, vil de saaledes tilsagte Beløb være at nedsætte med $\frac{1}{4}$ og eventuelt for meget anviste Forskud og Ekstratilsbud herefter være at tilbagebetale.

Under Hensyn til det saaledes anførte foreslaas det, at Arbejds- og Socialministeren for Tiden fra den 1. Januar 1942 til den 31. Marts 1943 bemyndiges til af Statskassen at anvende i alt 10 900 000 Kr. til Uddeling af Smørrabatkort til trængende. Med Hensyn til Fordelingen af dette Beløb bemærkes, at det nu ogsaa, for saa vidt angaar Uddelingen af Smørrabatkort, er foreslaaet, at kun 5 pCt. — og ikke som efter den gældende Lov paa dette Omraade 10 pCt. — af det samlede Beløb skal staa til Raadighed til Fordeling blandt de Kommuner, for hvis Vedkommende den almindelige paa Kommunernes sociale Udgifter hvilende Fordelingsregel ikke kan antages at medføre den tilsigtede Refusion, idet det efter de indvundne Erfaringer maa anses for rimeligt, at en større Del af det samlede til Raadighed staaende Beløb end hidtil fordeles efter den nævnte almindelige Fordelingsregel.

Fra Mødrehjælpsinstitutionernes Side er der over for Arbejds- og Socialministeriet fremsat Ønske om Tilskud til Ydelse af Mælk til svangre og diegivende Kvinder. For saa vidt angaar diegivende Kvinder, indeholder Forsorgslovens § 239 Bestemmelser om Ydelse af Sødsmælk. Under Hensyn til det fra Mødrehjælpsinstitutionernes Side fremsatte Ønske samt til den særlige Betydning af, at der sikres trængende svangre Kvinder Sødsmælk, har man herefter ment at burde foreslaa, at 5 pCt. af det Beløb, der stilles til hver enkelt Kommunes Raadighed til Hjælp til Indkøb af Sødsmælk, forlods vil være at anvende til Hjælp til svangre Kvinder, eventuelt efter Anvisning af vedkommende Mødrehjælpsinstitution.

Ved den almindelige Fordeiling mellem Kommunerne af Beløbene til de enkelte Foranstaltninger foreslaas som hidtil Kommunernes samlede Udgifter i et Regnskabsaar — her Regnskabsaaret 1940—41 — til Kommunehjælp, Fattighjælp, de i Forsorgslovens Kapitel XVI omhandlede Børnebidrag samt til Alders- og Invalidereenter lagt til Grund.

Iøvrigt har man efter de indvundne Erfaringer ikke fundet Grundlag for at fravige de for de heromhandlede Foranstaltninger hidtil gældende Regler.